

Общителни	65%
Крадливи	65%
Гостоприемни	61%
Недисциплинирани	53%
Мързеливи	48%

Онова, което прави впечатление на добре познаващия циганската душа и съдба в лансираната тук скала на автопреферирани характеристики в социалния „портрет“ на циганина, е свързано с усещането и убеждението за една изключителна преносимост на изконно фаворизирани признаци и човешки качества, лежащи в основата на митологично-екзотичната версия за циганската история и орис. Ако погледнем внимателно първите шест изброени характеристики, ще се убедим, че става дума за визиране на точно такъв (с висок ценностен рейтинг) ипостас на ромската душа. Именно историко-митологичният инвариант, транспортиран по особен начин, и до наши дни легитимира вечния общ рисунък за циганите като хора, волни по природа, безгрижни, потопени сякаш изцяло в стихията на забавленията и страданията си, бедни, но сърдечни, задружни по своята историческа Голгота, сръчни и ловки в своята битност, което ги спасява от безбройните пречки в тяхното историческо и съвременно житейско митарстване. Тук се акцентира на специфична за масовото и индивидуалното съзнание историческа приемственост и наложимост на определен характерологичен портрет на ромите, представящ ги сякаш в някаква константна, монолитна и извечна душевност, неподвластна на ерозията на времето, на препятствията на пространството, на злокобните тайни на съдбата им.

Паралелно с този видим пласт на репрезентиране и самопредставителство на циганите се разкрива и един друг, контекстуален, амбивалентен пласт. Той е залегнал в тъканта на тяхната историческа и социална биографичност, кристализирал е във и чрез ранжираните в тази десетка общностни и личностни качества. Става дума за определени дискретни смислови нюанси, тонове и полутонове в съдържанието на тези преферирани качества, които демонстрират противоречивостта на ромското съзнание и самосъзнание. Това особено за специалиста релефно проличава в семантичната инкрустира-